

Dåpens gave

I året som ligger foran vil vi i kirken gi ekstra oppmerksomhet til dåpen. Hva har vi i dåpen? Hvorfor skal vi døpes?

Helt siden Jesus ba oss om å døpe, har mennesker søkt dåp. Dåpen er et mysterium. Ord kan ikke fullt ut beskrive det som skjer. Vannet øses opp i Faderens, Sønnens og Den hellige ånds navn. Ved evangeliet, det levende Ordet, blir vannet en nådens kilde. Dåpen gir oss del i påskefortellingen om Jesus som døde og sto opp av graven.

Tradisjonen vår er at barn blir båret til dåpen. Vi feirer det nye livet, og legger barnet i Guds hender. Foreldre gjør mange valg for sine barn. Når et barn blir døpt, svarer foreldre og faddere ja på barnets vegne. Men det er aldri for sent å bli døpt. Når ungdom og voksne blir døpt, svarer de selv ja. Også da står faddere klar til å hjelpe den dømte til å leve i dåpen og troen på Jesus. Bibelfortellinger, bønn, nattverd og tilhørighet i kirken er en del av dåpens velsignelse.

Vannet i den kristne dåpen er et tegn som rommer både liv og død. Vannet er vårt livsgrunnlag og samtidig en trussel. Når vi feirer dåp setter vi derfor også ord på og tar avstand fra det som er vondt og imot Guds vilje. Dette gjør vi i fellesskap når vi forsaker djevelen og bekjenner troen. Dåpen skjermer oss ikke fra ondskap, synd og destruktive krefter. Den gir oss et løfte og et håp om at livskreftene er sterkere, og at Gud tilgir oss og rensar oss for all urett.

Livet fører oss opp og ned. Vi er både sterke og sårbare, og trenger å høre til i en sammenheng. Hvor ulike vi enn er, i dåpen forenes vi på tvers av alt som skiller. Dåpen gir fellesskap med Kristus og med kristne søsken i vår lokale menighet og i den verdensvide kirke. Dette fellesskapet strekker seg over tid og rom: for det er én tro, én dåp, én kirke. Det vi får i dåpen gir mot og styrke til å elske Gud og vår neste.

Dåpen er en Guds gave, gitt av nåde, tre håndfuller vann, øst opp i Faderens, Sønnens og Den hellige ånds navn til evig liv. Vi går fremtiden i møte sammen med Kristus.

Dåpsgåva

I året som ligg framfor oss, vil vi i kyrkja gi dåpen ekstra merksemd. Kva har vi i dåpen? Kvifor skal vi døypast?

Heilt sidan Jesus bad oss om å døype, har menneska søkt dåp. Dåpen er eit mysterium. Ord kan ikkje fullt ut beskrive det som skjer. Vatnet blir aust opp i namnet åt Faderen, Sonen og Den heilage ande. Ved evangeliet, det levande Ordet, blir vatnet ei nådekjelde. Dåpen gir oss del i påskeforteljinga om Jesus som døydde og stod opp av grava.

Tradisjonen vår er å bere barn til dåpen. Vi feirar det nye livet og legg barnet i Guds hender. Foreldre gjer mange val for barna sine. Når eit barn blir døypt, svarer foreldra og fadrane ja på vegner av barnet. Men det er aldri for seint å bli døypt. Når ungdom og vaksne blir døypte, svarer dei sjølve ja. Også då står fadrar klare til å hjelpe den døypte til å leve i dåpen og trua på Jesus. Bibelforteljingar, bøn, nattverd og tilhøyrsløse i kyrkja er ein del av dåpsvelsigninga.

Vatnet i den kristne dåpen er eit teikn som rommar både liv og død. Vatnet er livsgrunnlaget vårt og samtidig ein trussel. Når vi feirar dåp, set vi derfor òg ord på og tek avstand frå det som er vondt og imot Guds vilje. Det gjer vi i fellesskap når vi forsakar djevelen og vedkjenner oss trua. Dåpen skjermar oss ikkje mot ondskap, synd og destruktive krefter. Han gir oss eit løfte og eit håp om at livskraftene er sterkare, og at Gud tilgir oss og reinsar oss for all urett.

Livet fører oss opp og ned. Vi er både sterke og sårbare og treng å høyre til i ein samanheng. Kor ulike vi enn er, i dåpen blir vi eitt på tvers av alt som skil oss. Dåpen gir oss fellesskap med Kristus og med kristne søsken i den lokale kyrkjelyden og i den verdsvide kyrkja. Dette fellesskapet strekkjer seg over tid og rom, for det er éi tru, éin dåp og éi kyrkje. Det vi får i dåpen, gir oss mot og styrke til å elske Gud og nesten vår.

Dåpen er ei gåve frå Gud, gitt av nåde, tre handfuller vatn, auste opp i namnet åt Faderen, Sonen og Den heilage ande til evig liv. Vi går framtida i møte saman med Kristus.

